

dosarul nr. 2ra-360/19

prima instanță: Judecătoria Ungheni (M. Malanciuc)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton)

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Tuchilat Vasile, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tuchilat Vasile, persoană interesată OCT Ungheni, intervenient accesoriu Primăria Ungheni cu privire la constatarea faptului,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Tuchilat Vasile, a fost casată hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Ungheni și a fost emisă o hotărâre nouă

c o n s t a ț ă:

La 10 aprilie 2017 Tuchilat Vasile a depus cerere privind constatarea faptului juridic de posesie, folosință și dispoziție în drept de proprietate asupra apartamentului nr.104, str. Alexandru cel Bun, 32, or. Ungheni, nr. cadastral xxxxx.

În motivarea cererii a menționat că în fapt, prin procesul-verbal al adunării organizatorice a cooperativei pentru construcții de locuințe din 01.08.1992 pe lângă fabrica de conserve din or. Ungheni a fost fondată CCL nr. 9, cu scopul de a construi locuințe pentru angajații fabricii de conserve.

Prin decizia Consiliului orășenesc Ungheni din 13.08.1992 s-a hotărât repartizarea apartamentelor în casa CCL nr. 9 a fabricii de conserve cu 107 apartamente de pe strada Alexandru cel Bun, 32, potrivit căreia s-a repartizat 10% din spațiul locativ, inclusiv apartamentul nr. 104 organizației de construcții AIC-2, iar prin hotărârea consiliului orășenesc Ungheni nr.10/3.1 din 16.10.1992, apartamentul nr.104 de pe str. Alexandru cel Bun 32 i-a fost repartizat familiei sale, iar la data de 23.10.1992 i s-a eliberat ordinul de repartiție nr. 8469.

A menționat că la 05.10.1994 fabrica de conserve „Rozmiar” a transmis la balanța CCL nr. 9 casa de locuit cu 107 apartamente din or. Ungheni, str. Alexandru cel Bun, 32, iar cooperativa și-a asumat obligația ca în decurs de cinci ani să asigure încasarea banilor de la locatarii casei indicate pentru spațiul locativ total repartizat conform contractelor, angajamentelor încheiate cu ei și să întoarcă fabricii costul investițiilor suportate de fabrică până la 01.01.2000.

A indicat că s-a încheiat un acord potrivit căreia a primit un împrumut de 400 de lei, prețul pe care urma să-l achite pentru apartament și în același timp a achitat suma de bani în contabilitatea CCL nr. 9.

Ulterior, la 10.01.1999 de către CCL nr. 9 i-a fost eliberată o adeverință potrivit căreia s-a confirmat achitarea integrală a apartamentului.

A menționat că la data de 10 ianuarie 1999 a prezentat adeverința la OCT Ungheni, în baza căreia i s-a eliberat legitimația de înregistrare cu dreptul de proprietate al construcțiilor, trecută în cartea de registru cu nr. 5/804.

Deoarece au expirat contractele cu întreprinderile prestatoare de servicii comune și pentru încheierea noilor contracte i s-a solicitat să prezinte extrasul din Registrul bunurilor imobile, prin căreia se confirmă că apartamentul îi aparține cu drept de proprietate, s-a adresat la OCT Ungheni pentru înregistrarea dreptului, la care i s-a cerut originalul adeverinței eliberat de CCL nr. 9 la 10.01.1999.

A menționat că atât timp cât la data de 30.06.2014 fabrica de conserve „Rozmiar” a fost radiată din Registrul de stat al persoanelor juridice, iar potrivit informației eliberată de CIS Ungheni, în Registrul de stat al persoanelor juridice nu există date privind înregistrarea Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 9 și nu are posibilitatea de a face duplicat al certificatului, astfel nevoit să se adreseze în judecată cu prezenta cerere.

Prin hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Ungheni acțiunea a fost respinsă.

La 01 martie 2018 Tuchilat Vasile a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 12 februarie 2018, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Tuchilat Vasile, a fost casată hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Ungheni și a fost emisă o hotărâre nouă sub formă de încheiere prin care cererea depusă de Tuchilat Vasile privind constatarea faptului a fost scoasă de pe rol.

Instanța de apel a conchis că recunoașterea faptului posesiei, folosinței și dispoziției în drept de proprietate a imobilului în cauză este o procedură contencioasă, fapt care generează inevitabil scoaterea de pe rol a cererii petiționarului Tuchilat Vasile privind recunoașterea faptului posesiei, folosinței și dispoziției în drept de proprietate.

La 20 decembrie 2018 Tuchilat Vasile, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și dispunerea examinării cauzei în fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivare recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit corect caracterul raportului juridic. La fel, nu a fost stabilită legea aplicabilă.

În opinia recurentului, este greșită concluzia instanței de apel, precum că în speță există un litigiu de drept, fără a numi esența litigiului, precum și părțile beligerante.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea

nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că la 22 octombrie 2018, decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Recursul a fost înregistrat în greua Curții Supreme de Justiție la 20 decembrie 2018. Prin urmare, a fost depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Tuchilat Vasile în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tuchilat Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Tuchilat Vasile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tuchilat Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru